

Universitatea POLITEHNICA din București
Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației

Basmele românilor

Proiect de Diplomă

**Prezentat ca cerință parțială pentru obținerea
titlului de *Inginer*
în domeniul *Electronică și Telecomunicații*
programul de studii *Povești Nemuritoare***

Conducător științific
Mihail Kogălniceanu

Absolvent
Ion Creangă

Anul 2022

Declarație de onestitate academică

Prin prezenta declar că lucrarea cu titlul *Basmele românilor*, prezentată în cadrul Facultății de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației a Universității “Politehnica” din București ca cerință parțială pentru obținerea titlului de *Inginer* în domeniul Inginerie Electronică și Telecomunicații/ Calculatoare și Tehnologia Informației, programul de studii *Povești Nemuritoare* este scrisă de mine și nu a mai fost prezentată niciodată la o facultate sau instituție de învățământ superior din țară sau străinătate. Declar că toate sursele utilizate, inclusiv cele de pe Internet, sunt indicate în lucrare, ca referințe bibliografice. Fragmentele de text din alte surse, reproduse exact, chiar și în traducere proprie din altă limbă, sunt scrise între ghilimele și fac referință la sursă. Reformularea în cuvinte proprii a textelor scrise de către alți autori face referință la sursă. Înțeleg că plagiatul constituie infracțiune și se sancționează conform legilor în vigoare. Declar că toate rezultatele simulărilor, experimentelor și măsurărilor pe care le prezint ca fiind făcute de mine, precum și metodele prin care au fost obținute, sunt reale și provin din respectivele simulări, experimente și măsurători. Înțeleg că falsificarea datelor și rezultatelor constituie fraudă și se sancționează conform regulamentelor în vigoare.

București, Iulie 2022.

Absolvent: Ion Creangă

.....

Cuprins

Lista figurilor	iii
Lista tabelelor	iv
Lista acronimelor	v
1. Introducere	1
1.1. Alte precizări	1
2. Basme	3
2.1. Punguța cu doi bani	3
2.2. Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte	3
2.3. Cinci Pîini	5
Bibliografie	8
Anexa A. Algoritm rezolvare numerică “Cinci Pîini”	9
Anexa B. Alte povești și basme	10

Lista figurilor

2.1. Cuceşu găseşte o pungă cu $2G$; sursa: [1]	4
--	---

Lista tabelelor

B.1. Alte basme.	10
--------------------------	----

Lista acronimelor

HA = Harap Alb

PLL = Păsări-Lăți-Lungilă

2G, 3G, 4G, 5G = 2 Galbeni, 3 Galbeni etc

Capitolul 1

Introducere

Pentru facilitarea formatării tezei de licență/dizertație în \LaTeX , se furnizează fișierul clasă “teza-etti.cls” și un model de folosire “exemplu.tex”. Utilizarea comenzilor standard \documentclass , \usepackage , \setcounter , etc. nu este diferită de utilizarea lor în orice alt context \LaTeX . Comenzile standard sau cele specifice ETTI apar într-o secvență care trebuie respectată pentru a obține documentul în formatul acceptat de Facultate. Pentru redactarea tezei, este obligatorie folosirea următoarelor comenzi, ca în acest exemplu:

\singlespacing specifică spațierea pentru întregul document.

$\text{\author{Ion Creangă}}$ numele studentului va fi inserat pe pagina de titlu și în declarația de onestitate.

$\text{\title{Basmele Românilor}}$ titlul tezei

$\text{\facultatea{Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației}}$

$\text{\tiplucrare{Diplomă}}$ parametrul trebuie să fie “Diplomă” sau “Dizertație”

$\text{\domeniu{Electronică și Telecomunicații}}$ poate fi și “Calculatoare și Tehnologia Informației”, conform Anexei 8 de pe site-ul ETTI (pe aceeași pagină unde ați găsit acest template)

$\text{\program{Povești Nemuritoare}}$ numele specializării, conform Anexei 8 de pe site-ul ETTI (pe aceeași pagină unde ați găsit acest template)

$\text{\titlulobtinut{Inginer}}$ parametrul trebuie să fie “Inginer” sau “Master”

$\text{\director{Mihail Kogălniceanu}}$ numele îndrumătorului de proiect. Dacă sînt mai mulți, se vor separa cu doi backslash și un spațiu:

$\text{\director{prof. dr. ing. Mihail Kogălniceanu\\ ing. Titu Maiorescu}}$

$\text{\submissionmonth{Iulie}}$

$\text{\submissionyear{2022}}$ data care apare pe pagina de titlu

Listele opționale de figuri, tabele, și abrevieri trebuie incluse în secvența

$\text{\beforepreface - \afterpreface}$:

\beforepreface

\listoffigures

\listoftables

$\text{\abbreviations{}}$

\

\afterpreface

1.1 Alte precizări

- Anexa 1/2 se preia de pe platforma de absolvire și se introduce în document, imediat după pagina de titlu.
- Referințele bibliografice se adaugă în fișierul BiBTeX *referinte.bib* aflat în același folder. Pentru ca bibliografia să apară în documentul PDF final, fișierele trebuie procesate de mai multe ori, cu comenzile, în ordine:

```
pdflatex exemplu  
bibtex exemplu  
pdflatex exemplu  
pdflatex exemplu
```

- Se recomandă folosirea pachetului aspell (pachetul `aspell-ro` în Debian/Ubuntu) pentru verificarea ortografiei, cu comanda:

```
aspell --lang=ro -t check ./exemplu_teza.tex
```


Capitolul 2

Basme

2.1 Punguța cu doi bani

Era odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină [2], și moșneagul un cucuș; găina babei se oua de câte două ori pe fiecare zi și baba mînca o mulțime de ouă; iar moșneagului nu-i da nici unul. Moșneagul într-o zi perdu răbdarea și zise:

— Măi babă, mănînci ca în tîrgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.

— Da' cum nu! zise baba, care era foarte zgîrcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cucușul tău, să facă ouă, și-i mînca; că eu așa am bătut găina, și iacătă-o cum se ouă.

Moșneagul, pofticios și hapsîn, se ia după gura babei și, de ciudă, prinde iute și degrabă cucușul și-i dă o bataie bună, zicînd:

— Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea; ca să nu mai strici mîncarea degeaba.

Cucușul, cum scăpă din mînile moșneagului, fugi de-acasă și umbla pe drumuri, bezmetec. Și cum mergea el pe-un drum, numai iată găsește o punguță cu doi bani (Figura 2.1). Și cum o găsește, o și ia în clonț și se întoarne cu dînsa înapoi către casa moșneagului. Pe drum se întîlnește c-o trăsură c-un boier și cu niște cucoane. Boierul se uită cu băgare de seamă la cucuș, vede în clonțu-i o punguță și zice vezeteului:

— Măi! ia dă-te jos și vezi ce are cucușul cela în plisc.

Vezeteul se dă iute jos din capra trăsorei, și c-un feliu de meșteșug, prinde cucușul și luîndu-i punguța din clonț o dă boieriului. Boieriul o ia, fără păsare o pune în buzunar și pornește cu trăsura înainte. Cucușul, supărat de asta, nu se lasă, ci se ia după trăsura, spuind neîncetat:

Cucuriguuuu ! boieri mari, Dați punguța cu doi bani !

[...]

(Publicată pentru prima oară în [3].)

2.2 Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte

A fost odată ca niciodată; că de n-ar fi, nu s-ar mai povesti; de cînd făcea plopșorul pere și răchita micșunele; de cînd se băteau urșii în coade; de cînd se luau de gît lupii cu mieii de se sărutau, înfrățindu-se; de cînd se potcovea puricele la un picior cu nouăzeci și nouă de oca de fier și s-arunca în slava cerului de ne aducea povești;

De cînd se scria musca pe părete, Mai mincinos cine nu crede.

A fost odată un împărat mare și o împărăteasă, amîndoi tineri și frumoși, și, voind să aibă copii, a făcut de mai multe ori tot ce trebuia să facă pentru aceasta; a îmblat pe la vraci [4] și filosofi, ca să caute la stele și să le ghicească daca or să facă copii; dar în zadar. În sfîrșit, auzind împăratul că este la un sat, aproape, un unchiaș dibaci, a trimis să-l cheme; dar el răspunse trimișilor că: cine are trebuință, să vie la dînsul. S-au sculat deci împăratul și împărăteasa și, luînd cu dînsii vro cîțiva boieri mari, ostași și slujitori, s-au dus la unchiaș acasă. Unchiașul, cum i-a văzut de departe, a ieșit să-i întîmpine și totodată le-a zis:

- Bine ați venit sănătoși; dar ce îmblî, împărate, să afli? Dorința ce ai o să-ți aducă întristare.

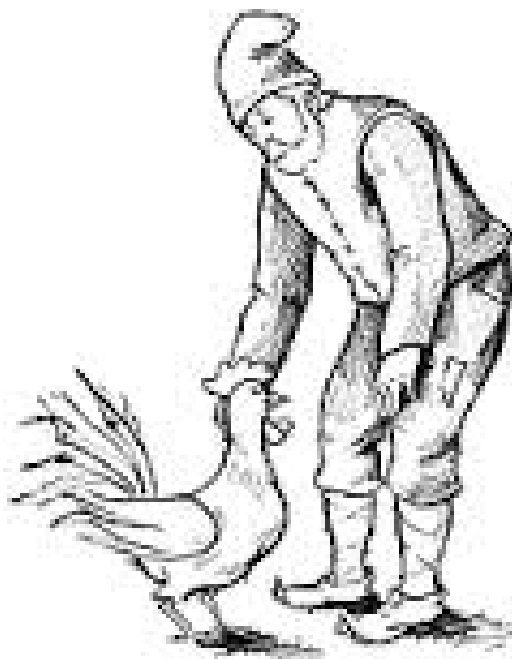

Figura 2.1: Cucoșu găsește o pungă cu 2G; sursa: [1]

- Eu nu am venit să te întreb asta, zise împăratul, ci, dacă ai ceva leacuri care să ne facă să avem copii, să-mi dai.

- Am, răspunse unchiașul; dar numai un copil o să faceți. El o să fie Făt-Frumos și drăgăstos, și parte n-o să aveți de el. Luînd împăratul și împărăteasa leacurile, s-au întors veseli la palat și peste cîteva zile împărăteasa s-a simțit însărcinată. Toată împărăția și toată curtea și toți slujitorii s-au veselit de această întîmplare.

Mai-nainte de a veni ceasul nașterii, copilul se puse pe un plîns, de n-a putut nici un vraci să-l împace. Atunci împăratul a început să-i făgăduiască toate bunurile din lume, dar nici așa n-a fost cu putință să-l facă să tacă.

- Taci, dragul tatei, zice împăratul, că ți-oi da împărăția cutare sau cutare; taci, fiule, că ți-oi da soție pe cutare sau cutare fată de împărat, și alte multe d-alde astea; în sfîrșit, dacă văzu și văzu că nu tace, îi mai zise: taci, fătul meu, că ți-oi da Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte.

Atunci, copilul tăcu și se născu; iar slujitorii deteră în timpine și în surle și în toată împărăția se ținu veselie mare o săptămînă întreagă.

De ce creștea copilul, d-aceea se făcea mai istet și mai îndrăzneț. Îl deteră pe la școli și filosofi, și toate învățăturile pe care alți copii le învăța într-un an, el le învăța într-o lună, astfel încît împăratul murea și învia de bucurie. Toată împărăția se fălea că o să aibă un împărat înțelept și procopsit ca Solomon împărat. De la o vreme încoace însă, nu știu ce avea, că era tot galeș, trist și dus pe gînduri. Iar cînd fuse într-o zi, tocmai cînd copilul împlinea cincisprezece ani și împăratul se afla la masă cu toți boierii și slujbașii împărăției și se chefuiau, se sculă Făt-Frumos și zise:

- Tată, a venit vremea să-mi dai ceea ce mi-ai făgăduit la naștere.

Auzind aceasta, împăratul s-a întristat foarte și i-a zis:

- Dar bine, fiule, de unde pot eu să-ți dau un astfel de lucru nemaiauzit? Și dacă ți-am făgăduit atunci, a fost numai ca să te împac.

- Dacă tu, tată, nu poți să-mi dai, apoi sunt nevoit să cutreier toată lumea pînă ce voi găsi făgăduința pentru care m-am născut.

Atunci toți boierii și împăratul deteră în genuchi, cu rugăciune să nu părăsească împărăția;

fiindcă, ziceau boierii:

— Tatăl tău de aci înainte e bătrîn, și o să te ridicăm pe tine în scaun, și avem să-ți aducem cea mai frumoasă împărăteasă de sub soare de soție.

Dar n-a fost puțină să-l întoarcă din hotărîrea sa, rămînînd statornic ca o piatră în vorbele lui; iar tată-său, dacă văzu și văzu, îi dete voie și puse la cale să-i gătească de drum merinde și tot ce-i trebuia.

[...]

2.3 Cinci pîini ¹

Doi oameni, cunoscuți unul cu altul, călătoreau odată, vara, pe un drum. Unul avea în traista sa trei pîini, și celalalt două pîini. De la o vreme, fiindu-le foame, poposesc la umbra unei răchiți pletoase, lîngă o fîntînă cu ciutură, scoate fiecare pînile ce avea și se pun să mănînce împreună, ca să aibă mai mare poftă de mîncare.

Tocmai cînd scoaseră pînile din traiste, iaca un al treile drumeț, necunoscut, îi ajunge din urmă și se oprește lîngă dînșii, dîndu-le ziua bună. Apoi se roagă să-i deie și lui ceva de mîncare, căci e tare flămînd și n-are nimica merinde la dînsul, nici de unde cumpăra.

— Poftim, om bun, de-i ospăta împreună cu noi, ziseră cei doi drumeți călătorului străin; căci mila Domnului! unde mănîncă doi mai poate mîncă și al treilea.

Călătorul străin, flămînd cum era, nemaiașteptînd multă poftire, se așază jos lîngă cei doi, și încep a mîncă cu toții pîne goală și a be apă rece din fîntînă, căci altă udătură nu aveau. Și mănîncă ei la un loc tustrei, și mănîncă, pînă ce gătesc de mîncat toate cele cinci pîini, de parcă n-au mai fost.

După ce-au mîntuit de mîncat, călătorul străin scoate cinci lei din pungă și-i dă, din întîmplare, celui ce avusese trei pîini, zicînd:

— Primiți, vă rog, oameni buni, această mică mulțămîtă de la mine, pentru că mi-ați dat demîncare la nevoie; veți cinsti mai încolo cîte un pahar de vin, sau veți face cu banii ce veți pofti. Nu sunt vrednic să vă mulțămesc de binele ce mi-ați făcut, căci nu vedeam lumea înaintea ochilor de flămînd ce eram.

Cei doi nu prea voiau să primească, dar, după multă stăruință din partea celui al treilea, au primit. De la o vreme, călătorul străin și-a luat ziua bună de la cei doi și apoi și-a căutat de drum. Celalți mai rămîn oleacă sub răchită, la umbră, să odihnească bucatele. Și, din vorbă în vorbă, cel ce avuse trei pîini dă doi lei celui cu două pîini, zicînd:

— Ține, frate, partea dumată, și fă ce vrei cu dînsa. Ai avut două pîini întregi, doi lei ți se cuvin. Și mie îmi opresc trei lei, fiindcă-am avut trei pîini întregi, și tot ca ale tale de mari, după cum știi.

— Cum așa?! zise celălalt cu dispreț! pentru ce numai doi lei, și nu doi și jumătate, partea dreaptă ce ni se cuvine fiecăruia? Omul putea să nu ne deie nimic, și atunci cum rămînea?

— Cum să rămîie? zise cel cu trei pîini; atunci aș fi avut eu pomană pentru partea ce mi se cuvine de la trei pîini, iar tu, de la două, și pace bună. Acum, însă, noi am mîncat degeaba, și banii pentru pîne îi avem în pungă cu prisos: eu trei lei și tu doi lei, fiecare după numărul pînilor ce am avut. Mai dreaptă împărțeală decît aceasta nu cred că se mai poate nici la Dumnezeu sfîntul...

— Ba nu, prietene, zice cel cu două pîini. Eu nu mă țin că mi-ai făcut parte dreaptă. Haide să ne judecăm, și cum a zice judecata, așa să rămîie.

¹Anecdotală publicată prima oară în *Convorbiri literare*, nr. 12, 1 martie 1883

— Haide și la judecată, zise celălalt, dacă nu te mulțamești. Cred că și judecata are să-mi găsească dreptate, deși nu m-am tîrît prin judecăți de cînd sunt.

Și așa, pornesc ei la drum, cu hotărîrea să se judece. Și cum ajung într-un loc unde era judecătoreie, se înfățoșează înaintea judecătorului și încep a spune împrejurarea din capăt, pe rînd fiecare; cum a venit întîmplarea de au călătorit împreună, de au stat la masă împreună, cîte pîni a avut fiecare, cum a mîncat drumețul cel străin la masa lor, deopotrivă cu dînșii, cum le-a dat cinci lei drept mulțămită și cum cel cu trei pîni a găsit cu cale să-i împartă.

Judecătorul, după ce-i ascultă pe amîndoi cu luare aminte, zise celui cu două pîni: — Și nu ești mulțămit cu împărțeala ce s-a făcut, omule?

— Nu, domnule judecător, zise nemulțămitul; noi n-am avut de gînd să luăm plată de la drumețul străin pentru mîncarea ce i-am dat; dar, dac-a venit întîmplarea de-așa, apoi trebuie să împărțim drept în două ceea ce ne-a dăruit oaspetele nostru. Așa cred eu că ar fi cu cale, cînd e vorba de dreptate.

— Dacă e vorba de dreptate, zise judecătorul, apoi fă bine de înapoiește un leu istuia lalt, care spui c-a avut trei pîni.

— De asta chiar mă cuprinde mirare, domnule judecător, zise nemulțămitul cu îndrăzneală. Eu am venit înaintea judecăței să capăt dreptate, și văd că dumneata, care știi legile, mai rău mă acufunzi. De-a fi să fie tot așa și judecata dinaintea lui Dumnezeu, apoi vai de lume!

— Așa ți se pare dumitale, zise judecătorul liniștit, dar ia să vezi că nu-i așa. Ai avut dumneata două pîni?

— Da, domnule judecător, două am avut.

— Tovarășul dumitale, avut-a trei pîni?

— Da, domnule judecător, trei a avut.

— Udătură ceva avut-ați vreunul?

— Nimic, domnule judecător, numai pîne goală și apă răce din fîntînă, fie de sufletul cui a făcut-o acolo, în calea trecătorilor.

— Dinioarea, parcă singur mi-ai spus, zise judecătorul, că ați mîncat toți tot ca unul de mult; așa este?

— Așa este domnule judecător.

— Acum, ia să statornicim rînduiala următoare, ca să se poată ști hotărît care cîta pîne a mîncat. Să zicem că s-a tăiat fiecare pîne în cîte trei bucăți deopotrivă de mari; cîte bucăți ai fi avut dumneata, care spui că avuși două pîni?

— Șese bucăți aș fi avut, domnule judecător.

— Dar tovarășul dumitale, care spui că avu trei pîni?

— Nouă bucăți ar fi avut, domnule judecător.

— Acum, cîte fac la un loc șese bucăți și cu nouă bucăți?

— Cincisprezece bucăți, domnule judecător.

— Cîți oameni ați mîncat aceste cincisprezece bucăți de pîne?

— Trei oameni, domnule judecător.

— Bun! Cîte cîte bucăți vin de fiecare om?

— Cîte cinci bucăți, domnule judecător.

— Acum, ții minte cîte bucăți ai fi avut dumneata?

— Șese bucăți, domnule judecător.

— Dar de mîncat, cîte ai mîncat dumneata?

— Cinci bucăți, domnule judecător.

— Și cîte ți-au mai rămas de întrecut?

— Numai o bucată, domnule judecător.

— Acum să stăm aici, în ceea ce te privește pe dumneta, și să luăm pe istalalt la rînd. Ții minte cîte bucăți de pîne ar fi avut tovarășul d-tale?

— Nouă bucăți, domnule judecător.

— Și cîte a mîncat el de toate?

— Cinci bucăți, ca și mine, domnule judecător.

— Dar de întrecut, cîte i-au mai rămas?

— Patru bucăți, domnule judecător.

— Bun! Ia, acuș avem să ne înțelegem cît se poate de bine! Vra să zică, dumneta ai avut numai o bucată de întrecut, iar tovarășul dumitale, patru bucăți. Acum, o bucată de pîne rămasă de la dumneta și cu patru bucăți de la istalalt fac la un loc cinci bucăți?

— Taman cinci, domnule judecător.

— Este adevărat că aceste bucăți de pîne le-a mîncat oaspetele dumneavoastră, care spui că v-a dat cinci lei drept mulțămîtă?

— Adevărat este, domnule judecător.

— Așadar, dumitale ți se cuvine numai un leu, fiindcă numai o bucată de pîne ai avut de întrecut, și aceasta ca și cum ai fi avut-o de vînzare, deoarece ați primit bani de la oaspetele dumneavoastră. Iar tovarășul dumitale i se cuvin patru lei, fiindcă patru bucăți de pîne a avut de întrecut. Acum, dară, fă bine de înapoieste un leu tovarășului dumitale. Și dacă te crezi nedreptățit, du-te și la Dumnezeu, și las' dacă ți-a face și el judecată mai dreaptă decît aceasta!

Cel cu două pîni, văzînd că nu mai are încotro șovăi, înapoieste un leu tovarășului său, cam cu părere de rău, și pleacă rușinat. Cel cu trei pîni însă, uimit de așa judecată, mulțamește judecătorului și apoi iese, zicînd cu mirare:

— Dac-ar fi pretutindene tot asemenea judecători, ce nu iubesc a li cînta cucul din față, cei ce n-au dreptate n-ar mai năzui în veci și-n pururea la judecată.

Corciogarii, porecliți și apărători, nemaivînd chip de traiu numai din minciuni, sau s-ar apuca de muncă, sau ar trebui, în toată viața lor, să tragă pe dracul de coadă... Iar societatea bună ar rămîne nebîntuită.

Bibliografie

- [1] “Etsi 2g.” <https://www.etsi.org/technologies/mobile/2g>. Accessed: 2012-12-12.
- [2] D. Waitzman, “Rfc1149: Standard for the transmission of ip datagrams on avian carriers,” 1990.
- [3] I. Creangă, “Punguța cu doi bani,” in *Convorbiri Literare*, no. 10, ianuarie 1876.
- [4] A. Tanenbaum, *Computer Networks*. Prentice Hall Professional Technical Reference, 4th ed., 2002.

Anexa A

Algoritm rezolvare numerică “Cinci Pâini”

A aduce 3 pâini, iar B aduce 2 pâini. C plătește 5 lei. Se împarte fiecare pâine în 3 părți egale: $3 \times 3 + 2 \times 3 = 15$ bucăți. Fiecare mesean capătă câte 5 bucăți. Reiese că A i-a dat lui C $3 \times 3 - 5 = 4$ bucăți, iar B i-a dat $2 \times 3 - 5 = 1$ bucată. Împărțeață cinstită este deci 4 lei pentru A, și 1 leu pentru B, conform ecuației A.1

$$\frac{4}{3 \times 3 + 2 \times 3} + \frac{1}{3 \times 3 + 2 \times 3} = -5 \frac{e^{j\pi}}{15} + \int_0^{2\pi} \sin(x) dx \quad (\text{A.1})$$

Anexa B

Alte povești și basme

Vezi tabela B cu alte povești și autorii/culegătorii lor.

```

1 function [ out ] = Cod( varinput )
2 % acesta este un comentariu
3 % param intrare varinput
4 % param iesire out
5
6 rez = 0;
7 n=10;
8 for i=1:n
9     for j=i+1:n-1
10        if abs(-2)<abs(-3)
11            rez = rez +1;
12        end
13    end
14 end
15 end

```

-	Dănilă Prepeleac	Prîslea cel voinic și merele de aur	Făt-Frumos din lacrimă	The C Programming Language
	Ion Creangă	Petre Ispirescu	Mihai Eminescu	Kernighan & Ritchie

Tabela B.1: Alte basme.